

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/349/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.VI.35.248/2024/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt visszautasítja.

Indokolás

- [1] Az indítványozó Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség jogi képviselője (dr. Gáldi Nóra ügyvéd) útján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz.
- [2] 1. Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-ára alapított alkotmányjogi panaszában az indítványozó a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.VI.35.248/2024/2. számú végzése, valamint a Fővárosi Törvényszék 108.K.704.175/2023/6. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte. Álláspontja szerint a fenti, kifogásolt bírói döntések sértik az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdésében, a XVI. cikkében, valamint a XI. cikk (2) bekezdésében foglaltakat.
- [3] 2.1. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy lényege a következőképpen foglalható össze.
- [4] A Magyar Államkincstár Budapesti és Pest Megyei Igazgatósága az indítványozó mint köznevelési intézményfenntartó részére 2021. évre a BPM-ÁHI/4056-2/2022. számú határozatával 2 467 447 Ft többlettámogatást állapított meg. Az indítványozó az elsőfokú hatóság fenti határozatával szemben fellebbezéssel élt, mely szerint az elsőfokú hatóság az intézményi gyermekétkeztetés jogcímén járó támogatás összegét jogszabályellenesen állapította meg, a döntés sérti a Magyarország 2021. évi központi költségvetéséről szóló 2020. évi XC. törvény (a továbbiakban: Kvtv.) 8. számú melléklete II.2.13.2. pontját, mivel az általa alkalmazott (fenntartói szinten számított) számítási mód alapján megállapított támogatási összeg sokkal kevesebb, mint az intézményenként számított és azután összesített támogatási összeg. A Magyar Államkincstár (a továbbiakban az alapul szolgáló közigazgatási jogvita alperese)

ÖNKFO/468-2/2022. számú határozatával az elsőfokú határozatot helyben hagyta, megállapította, hogy az elsőfokú hatóság a jogszabályi előírásnak megfelelően számította ki a támogatási összeget, ugyanis a számított dolgozói létszámot nem intézményi, hanem fenntartói szinten kell megállapítani a Kvtv.-ben előírt, a fenntartó összes intézményében étkeztetett gyermeklétszám, valamint a gyermekétkeztetést ellátó feladatellátási helyek figyelembevételével.

- [5] Az alperesi határozat ellen az indítványozó mint felperes keresettel élt, kérte annak megváltoztatását akként, hogy a bíróság az indítványozót megillető intézményi gyermekétkeztetés támogatása jogcímén a vizsgált időszakra vonatkozó költségvetési támogatás összegét 73 442 160 Ft-ban állapítsa meg.
- [6] A Fővárosi Törvényszék a 2023. május 25. napján kelt, 108.K.703.768/2022/8. számú rövidített indokolást tartalmazó ítéletével az indítványozó keresetét elutasította. Az indítványozó mint felperes felülvizsgálati kérelme folytán eljárta Kúria a 2023. november 8. napján kelt, Kfv.VI.35.194/2023/5. számú végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat meghozatalára utasította. A Kúria végzésének indokolásában megállapította, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének egyszerűsített indokolásából, amely csak számszerű – azokat is részben hibásan, részben pontatlanul megjelölve – jogszabályi hivatkozásokot tartalmaz, nem ismerhető meg az ítélet jogalapja. Szöveges rész hiányában, pontatlan hivatkozásokkal a bíróság döntése összességében nem teljesíti maradéktalanul a közigazgatási határozat jogszerűsége felülvizsgálatának a funkcióját, sem pedig azt, hogy az ügy elbírálása a tisztességes eljárás keretei között történjen. Erre tekintettel megállapította, hogy az adott ügyben sérült a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 2. § (2) bekezdése, a bírói döntés érdemi jogorvoslati szerepe.
- [7] A megismételt eljárásban a Fővárosi Törvényszék 108.K.704.175/2023/6. számú, rövidített indokolást tartalmazó ítéletével az indítványozó keresetét elutasította. Indokolása szerint a peres felek a Kp. 84. § (2) bekezdése alapján irányadó polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 347. § (1) bekezdés d) pontja szerinti rövidített indokoláshoz hozzájárultak, ezért az elsőfokú ítélet csak a jogszabályi hivatkozást tartalmazza.
- [8] Az indítványozó mint felperes felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő a jogerős ítélet ellen, annak elsődlegesen a Kp. 121. § (1) bekezdése alapján a közigazgatási cselekményre kiterjedő hatályon kívül helyezését, az alperes új eljárásra, új határozat hozatalára kötelezését kérve. Másodlagosan a hatályon kívül helyezése mellett az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte. Az indítványozó mint felperes a felülvizsgálati kérelme befogadhatóságát a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont, aa) és ab) alpontjaira hivatkozással állította. Nézete szerint az elsőfokú bíróság ítélete sérti a Kvtv. 2. melléklet III.47.4. pontját, a 8. melléklet II.2.13.2. pontját, a nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXCV. törvény (a

továbbiakban: Nktv.) 1. § (1) bekezdését, 46. § (3) bekezdését, 4. § 7. pontját, mely jogszabálysértések alapot adnak a felülvizsgálati kérelem befogadására. A Kp. 118. § (1) bekezdés *a*) pont *aa*) alpontja szerinti feltétel fennállását azzal indokolta, hogy a Kúria iránymutatása szükséges, mivel az alperes a Kvtv. gyermekétkeztetés támogatásával kapcsolatos rendelkezését eltérő módon értelmezi. Emellett a felülvizsgálati kérelem befogadását a per tárgyát képező kérdés társadalmi jelentősége is indokolja, mivel a helyes számítási mód meghatározása az alperes és az összes nem állami köznevelési intézményfenntartó számára iránymutatásul szolgálna.

- [9] A Kúria az indítványozó felülvizsgálati kérelmének a befogadását megtagadta. Végzésének indokolása szerint sem a jogerős határozat, sem az indítványozó mint felperes felülvizsgálati kérelme nem vetett fel olyan, az ügy érdemét adó elvi jelentőségű jogkérdést [Kp. 118. § (1) bekezdés *a*) pont *aa*) alpontja], amellyel kapcsolatban a bírói gyakorlat nem egységes, illetve nem valószínűsíthető, hogy jelen ügy kapcsán a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, a jogegység megbomlásának a veszélye állna fenn. Az adott ügyben illet a Kúria sem tárt fel. A felülvizsgálati kérelem befogadásának társadalmi jelentőségére alapozott okkal [Kp. 118. § (1) bekezdés *a*) pont *ab*) alpontja] összefüggésben kifejtette, hogy a felperes nem támasztotta alá, hogy az egyedi ügyben felmerült probléma a társadalom széles körét érintené, a jogkérdés a saját ügyén túlmutatna, továbbá arra sem hivatkozott, hogy nagy számban lennének folyamatban olyan ügyek ezen jogkérdésben, amelyek jogszerű megítéléséhez a Kúria iránymutatása lenne szükséges. Kifejtette továbbá, hogy a felperes semmivel nem támasztotta alá, hogy az általa hivatkozott helyes számítási mód meghatározása az alperes és az összes nem állami köznevelési intézményfenntartó számára iránymutatást jelentene, ezért az szintén nem szolgálhat a befogadás alapjául. Emellett megállapította, hogy az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárása kezdeményezésének a szükségességét a felperes nem valószínűsítette, ezért a felülvizsgálati kérelem [Kp. 118. § (1) bekezdés *a*) pont *ac*) alpontja alapján] szintén nem befogadható. A Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdés *a*) pont *ad*) alpontjára való hivatkozással összefüggésben rögzítette, hogy a felperes erre a pontra való hivatkozással nem kérte a felülvizsgálati kérelem befogadását, továbbá a Kp. 118. § (1) bekezdés *b*) pontjára sem hivatkozott, így a jogkérdésben való eltérés megjelölésének hiányában sem látott indokot a felülvizsgálati kérelem befogadására.

- [10] 2.3. Az indítványozó az Alkotmánybírósághoz benyújtott, az Abtv. 27. §-ára alapított alkotmányjogi panasza a törvényszék ítélete, valamint a felülvizsgálati bíróság végzése alaptörvény-ellenességének a megállapítását és megsemmisítését kérte.
- [11] A konkrét tényállás, az intézményi gyermekétkeztetés kapcsán az étkeztetési feladatot ellátók után járó bértámogatás, illetve ennek részeként a számított dolgozói létszám vonatkozásában részletes számítási módszert is bemutató indítványában az indítványozó előadta, hogy az elsőfokú hatóság által alkalmazott, és a Fővárosi Törvényszék által jóváhagyott számítási módszer az Alaptörvény XV. cikk (2)

bekezdésébe ütköző, önkényes megkülönböztetését eredményez. Az alaptörvény-ellenes megkülönböztetés nézete szerint az összehasonlítható – azonos csoportba tartozó – intézményi, illetve személyi körben, a köznevelési intézmények fenntartói, tanulói, valamint viszonylatában áll fenn.

- [12] A részletes számítást bemutató indokolás szerint az alkalmazott számítási módszer eredményeként a támogatás szétosztása után az egyes intézményekre lényegesen kevesebb támogatás jut, mintha önállóan – a feladatellátási helyeket intézményenként összesítve – vennék figyelembe a gyermeklétszámot. Azok a tanulók, akik több intézményt, illetve feladatellátási helyet működtető fenntartó intézményével állnak tanulói jogviszonyban, hátrányos megkülönböztetést szenvednek el, mivel e számítás eredményeként az étkeztetéssel összefüggésben finanszírozott dolgozói létszám alacsonyabb, mint azoknál a fenntartóknál, ahol kevesebb intézmény, illetve feladatellátási hely működik. Az említett gyakorlat valamennyi olyan fenntartóra nézve hátrányos, amelyik hatnál több intézménnyel, feladatellátási hellyel rendelkezik. Nézete szerint ebbe a körbe tartozik vélhetően valamennyi nagyobb intézményrendszerrel rendelkező egyházi intézményfenntartó. A hátrányos megkülönböztetés a tanulók viszonylatában abban áll fenn, hogy annak a tanulónak az étkeztetésére, aki több (egyébként földrajzilag egymástól távol lévő) feladatellátási helyet működtető köznevelési intézménnyel áll jogviszonyban, kevesebb támogatást nyújt az állam, mint annak a tanulónak az étkeztetésére, aki olyan intézményben tanul, amelynek kis számú feladatellátási helye van.
- [13] Emellett az indítványozó idézte az Alaptörvény XI. cikkének (1) és (2) bekezdéseit, továbbá az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdését. Míg az Alaptörvény XVI. cikke sérelmével összefüggésben előadta, hogy az állam köteles biztosítani, hogy a gyermekek testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges feltételek adottak legyenek. A gyermekétkeztetési támogatás összegének Magyar Államkincstár szerinti meghatározása folytán a költségvetési támogatás mértéke nem elegendő az étkeztetés biztosítására, ami közvetve sérti a gyermekek megfelelő fejlődéshez való jogát. Emellett a közneveléshez való jog és az esélyegyenlőség elvének a sérelmét abban látta, hogy az Államkincstár által alkalmazott számítási mód ellentétes az esélyegyenlőség elvével, mivel a fenntartó anyagi ellehetetlenülése miatt az intézmények nem tudják ugyanolyan színvonalon ellátni a gyermekeket, mint más, jobban támogatott intézmények. Végül a gyermekétkeztetési támogatás jelenlegi gyakorlatát ellentétesnek a társadalmi szolidaritás elvével, mivel nézete szerint épp azok az iskolák részesülnek alacsonyabb költségvetési támogatásban, ahol a tanulók zöme a társadalom legkiszolgáltatottabb rétegéből származnak.
- [14] 3. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 50. § (1) bekezdése, valamint az Ügyrend 5. § (1) bekezdése alapján jelen ügyben tanácsban jár el. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése értelmében az Alkotmánybíróság elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról dönt, ennek során a tanács megvizsgálja az alkotmányjogi

panasz befogadhatóságának törvényben előírt feltételeit, különösen a 26-27. § szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29-31. § szerinti feltételeket. Az Abtv. 56. § (3) bekezdése alapján befogadás visszautasítása esetén az Alkotmánybíróság rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát.

- [15] Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (2) bekezdése alapján mindenekelőtt azt vizsgálta, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e az indítvánnyal szemben támasztott törvényi követelményeknek. Erre nézve a következőket állapította meg.
- [16] 3.1. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában az alapügyben hozott törvényszéki ítélet, valamint a kúriai végzés alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését is kérte. Tekintettel arra, hogy a Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadta, a jelen alkotmányjogi panasz megítélése szempontjából az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerint az alapügy érdemében hozott döntésének a törvényszéki jogerős ítélet tekinthető.
- [17] Az Ügyrend 32. § (5) bekezdése szerint a Kúriának a felülvizsgálati eljárásban hozott nem érdemi döntésén keresztül akkor vizsgálja az alapügyben hozott bírói döntést, ha a Kúria az alkotmányjogi panaszban sérelmezett, nem érdemi döntését mérlegelési jogkörben hozta meg {erre nézve lásd pl.: 3095/2024. (III. 1.) AB végzés, Indokolás [34-35]}.
- [18] Az indítványozó jelen ügyben a jogerős döntést alkotmányjogi panasszal határidőben nem támadta meg, ugyanakkor a Kúria felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *aa)* és *ab)* alpontjai szerinti befogadhatósági ok fenn nem állása miatt megtagadó végzése mérlegelési jogkörben hozott döntésnek minősül. Erre tekintettel a Kúria végzésén keresztül a jogerős törvényszéki döntés állított alaptörvény-ellenessége vizsgálható jelen eljárásban.

3.2. Az Abtv. 27. §-a alapján az „alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés *a)* az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és *b)* az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva”.

- [19] Az Abtv. 30. § (1) bekezdése alapján az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó indítványát határidőben nyújtotta be (az indítványozó jogi képviselője a Kúria végzését 2024. november 26-án vette át, míg az alkotmányjogi panaszt 2025. január 27-én terjesztette elő). Az Abtv. 27. §-a alapján az indítványozó a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.VI.35.248/2024/2. számú végzése a bírósági eljárást befejező, jogorvoslattal nem támadható döntésének alkotmányossági vizsgálatát kérte, amely ellen fellebbezésnek

vagy további felülvizsgálatnak nincs helye, továbbá az indítványozó az Alaptörvényben biztosított joga sérelmére hivatkozott, ezért az alkotmányjogi panasz e tekintetben is megfelel az Abtv. 27. §-ában előírt követelményeknek. Az indítványozó alkotmányjogi panasz benyújtására indítványozói jogosultsággal rendelkezik, és érintettsége, mivel a közigazgatási jogvita iránt indított ügyben felperes [27. § (2) bekezdés a)-c) pontjai] volt, fennáll.

[20] Az alkotmányjogi panasz benyújtásának törvényi feltétele [Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pont], hogy az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának sérelmére hivatkozzon. Ugyanakkor az indítványozó állítása szerint is az indítványozó által hivatkozott és állított Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdésében biztosított jog sérelme a bírósági eljárásban valójában nemcsak az indítványozó mint fenntartó, hanem az intézményekben tanulók, valamint annak dolgozói Alaptörvényben biztosított jogát is érintette, ezért az alkotmányjogi panasz ebben a részében nem felel meg az Abtv. 27. §-ában előírt követelményeknek. {Ezzel összefüggésben lásd: 3532/2021. (XII.13.) AB végzés, Indokolás [23].} Az Alaptörvény XVI. cikkében, valamint a XI. cikkében foglalt rögzített alapjog szintén nem az indítványozó Alaptörvényben biztosított joga, ezért az szintén nem felel meg az Abtv. 27. §-ában foglalt követelményeknek. Az indítványozó az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdését ugyancsak megemlítette, azonban az Alaptörvény ezen cikke nem minősül az Alaptörvényben biztosított jognak, amelyre alkotmányjogi panasz lenne alapítható, ezért az indítvány ezen részében nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) pontja előírásainak.

[21] 3.3. Az indítványi kérelem a határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdésében felsorolt további követelményeinek ugyanakkor szintén csak részben tesz eleget. Az indítvány tartalmazza: a) azt a törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá azt, amely az indítványozó indítványozói jogosultságát megalapozza (Abtv. 27. §) b) az eljárás megindításának indokát (az indítványozó álláspontja szerint a kifogásolt bírói döntés Alaptörvényben biztosított jogát sérti); c) az Alkotmánybíróság által vizsgálandó bírósági döntést; d) az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezését [XV cikk (2) bekezdése]; f) kifejezett kérelmet arra, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg a támadott bírósági döntés alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azt.

[22] 3.4. Az Abtv. 29. §-ában meghatározottak szerint az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának további feltétele, hogy az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {erről elsőként lásd: 3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]}.

[23] A bírói döntések alkotmányossági felülvizsgálatát lehetővé tevő, Abtv. 27. §-ára alapított alkotmányjogi panasz az Alaptörvény 28. cikkének érvényesülését szolgáló

jogintézmény. Ilyen panasz alapján az Alkotmánybíróság a bírói döntésben foglalt jogértelmezés összhangját vizsgálja, azt, hogy a jogszabály alkalmazása során a bíróság az Alaptörvényben biztosított jogok alkotmányos tartalmát érvényre juttatta-e. Ha a bíróság az előtte fekvő, alapjogilag releváns ügy alapjogi érintettségére tekintet nélkül járt el, és az általa kialakított jogértelmezés nem áll összhangban e jog alkotmányos tartalmával, akkor a meghozott bírói döntés alaptörvény-ellenes” {3/2015. (II. 2.) AB határozat, Indokolás [17] - [18]}.

- [24] Ugyanakkor a 3459/2022. (X. 28.) AB végzés – utalva a 3309/2022. (VI. 24.) AB végzésében foglaltakra {Indokolás [29]} – hangsúlyozta, hogy az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasz eljárásban az Alkotmánybíróság feladata nem az, hogy az alkotmányjogi panasz alapját képező eljárás tény-és jogkérdéseit vizsgálja felül, hanem az, hogy az Alaptörvényben foglalt garanciákból fakadó minimumot számon kérje a bíróságoktól {Indokolás [16]}.
- [25] Az indítványozó a támadott kúriai végzésen keresztül a jogerős ítéletet azért tartotta ellentétesnek az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdésében foglaltakkal, mivel az álláspontja szerint a jogerős ítélet (illetve ezen keresztül az elsőfokú hatóság döntése) által alkalmazott, illetve jóváhagyott számítási módszer a köznevelési intézmények fenntartói között önkényes megkülönböztetést eredményezett.
- [26] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz indokolása ebben a részében az indítványozó által a bírósági, illetve hatósági jogszabályértelmezéstől eltérő, általa helyesnek vélt részletes, a gyermekétkeztetési támogatás kiszámítási módjára vonatkozó számítást, illetve a hatósági jogszabályértelmezés cáfolatát tartalmazza, releváns alkotmányjogi érvelés nélkül. Mindezek hiányában az indítvány ezen részében nem felel meg a határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdésében foglalt feltételeinek. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint önmagában annak állítása, hogy a támadott bírói döntés az indítványozó számára kedvezőtlen, még nem tekinthető alkotmányjogilag értékelhető indokolásnak, az indítvány érdemi elbírálásának pedig akadálya, ha az nem kapcsolja össze alkotmányjogilag értékelhető módon az Alaptörvény felhívott rendelkezését a támadott bírói döntéssel, illetőleg jogszabályi rendelkezéssel {legutóbb például: 29/2021. (XI. 10.) AB határozat, Indokolás [21]}. Az alkotmányjogi panasz ezért ebben az elemében sem teljesíti a határozott kérelem Abtv. 52. § (1b) bekezdés a), b) és e) pontja követelményét.
- [27] Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint a bírói döntés elleni alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi – vélt, vagy valós – jogsérelem orvoslása eszközének, ellenkező esetben az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna. A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki. Ez a jogkör azonban nem teremthet alapot arra, hogy minden olyan esetben

beavatkozzon a bíróságok tevékenységébe, amikor olyan (állítólagos) jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor, mely egyéb eszközzel már nem orvosolható {lásd például: 3145/2015. (VII. 24.) AB határozat, Indokolás [55]}.

- [28] A jelen ügyben azonban ilyen kivételes, érdemi vizsgálatra okot adó körülmény nem merült fel. Önmagában az, hogy az indítványozó álláspontja szerint az általa bemutatott számítási mód a helyes a támogatás mértékének kiszámítását illetően, nem alkotmányossági kérdés.
- [29] Erre tekintettel az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a jogerős ítélet az Alaptörvény XV. cikke tekintetében nem veti fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alkotmányellenesség kételyét, ezért az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdése tekintetében az alkotmányjogi panaszt nem találta – az Abtv. 29. §-ában foglalt feltételek hiányában – befogadhatónak.
- [30] 4. Mindezekre figyelemmel az Alkotmánybíróság – tekintettel arra, hogy az alkotmányjogi panasz nem tett eleget az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *a)*, *b)* és *e)* pontja, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)*, *c)*, *h)* pontja alapján, figyelemmel az Abtv. 56. § (2) és (3) bekezdésére is – az alkotmányjogi panaszt visszautasította.

Budapest, 2025. június 17.

Haszonicsné dr. Ádám Mária s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Handó Tünde s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lomnici Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
előadó alkotmánybíró